VIRGIL LUDU

SPORTUL-SPECTACOL

A 8-a ARTĂ

Desigur, mulți dintre cei care nici măcar nu vor să accepte ideea sportului ca a opta artă vor fi mai puțin dîrzi în a nega sportului valoarea lui de spectacol.

Încă cu mulți ani înainte, Camil Petrescu în eseurile sale despre teatru, amintite adeseori de noi — Teze și antiteze — recunoștea sincer, el, om al teatrului, superioritatea modernă a sportului.

În ce constă această superioritate? Firește, nu în substanța, în conținut, ci în marele neprevăzut al întrecerii sportive și, mai ales, în torța lui de a strînge laolaltă, în toate anotimpurile și la toate popoarele, mulțimi imense.

Spectacolul sportiv este universal. El nu are nevoie de traducători și texte lămuritoare. El seamănă muzicii și matematicii.

Sportul-spectacol s-a născut cu adevărat la greci, la Olimpia, dar i-au trebuit mai mult de două mii de ani ca să devină artă independentă, artă a spectacolului. Nu toate sporturile au valențe spectaculare. Fie prin natura lor, fie prin condițiile și spațiul lor de desfășurare.

Deși hocheiul este înrudit cu fotbalul, îl depășește în viteză și are faze nu mai puțin emoționante, fotbalul rămîne totdeauna un necunoscut sport-spectacol. În Anglia, unde jocurile de rugby string zeci de mii de spectatori (Glasgow 103.000), fotbalul nu este învins, ci numai egalat.

Se spune, ironic, că în acest secol al tehnicii, în care vechile arte sînt în criză și își caută neliniștite drumuri noi, mulțimile, pretutindeni pe glob, se îndreaptă exaltate spre film, muzică ușoară, dans și sport. Desigur, în parte este adevărat. Oamenii doresc după muncă să se relaxeze, ei caută veselia și dinamismul. Și apoi este parcă ceva mai ușor și mai plăcut să vezi un film, să asculți un concert de muzică ușoară, să urmărești o întrecere sportivă, decît să-l înțelegi pe Țuculescu, să-l asculți pe Brahms sau să-l citești pe Faulkner.

Părerea noastră este că omul modern trebuie să găsească echilibru în activități, în preferințe, în pasiuni. Nu se poate spune că englezii nu sînt conservatori, că nu țin la tradiții, fie ele de cultură sau sport. Și iată că Royal Albert Hall, celebra sală de concerte din Londra, în care au dirijat Arturo Toscanini și John Barbiroli și au apărut cei mai mari interpreți ai lumii, chiar în acest an, în martie, a găzduit un mare „recital" de tenis dat de Laver, Newcombe, Roche, Emerson.

De fiecare dată ne convingem, încă o dată în plus, că patinajul este artă și întrecerile lui — spectacole. Simbioză deplină între sport, balet, și muzică, fiecare campionat european sau mondial de patinaj artistic în care maeștrii gheții evoluează pe muzică de Liszt, Ceaikovski, Puccini, Haciaturian, chiar Beethoven — demonstrează ideea noastră în sport-spectacol.

Cînd, în 1924, la Paris, cu prilejul Jocurilor Olimpice, Cocteau, Alain Cuny și Satie puneau în scenă „Train bleu" ei anticipau de fapt, spectacolul sportiv sau, mai bine zis, valoarea spectaculară a mișcării.

Arta circului, cu numerele sale celebre de mare virtuozitate fizică, este și ea un argument al tezei noastre. Și ce gîndiți despre spectacolele de revistă, de patinaj, așa cum sînt ansamblurile din Leningrad, Paris, Viena, Londra?

În fond, prin ce se înrudește sportul cu eterna artă a spectacolului? Credem că, în primul rînd, prin conflict și regie. Apoi, prin valoarea interpreților, ritmul spectacolului, neprevăzutul a tot ce se întîmplă în străfulgerări de timp.

Vreți încă o dovadă că sportul este artă și spectacol? Comparați atent gimnastica artistică cu baletul modern înotul artistic cu baletul clasic, rugbyul cu corrida, săriturile la schi cu zborul aerian, slalomul cu dansul... În Mexic, serbările-spectacol pe treptele infinite ale templelor, sub semnul soarelui a tot stăpînitor, au însemnat preludiul Jocurilor popoarelor. Marile serbări și demonstrații sportive de pretutindeni, cu mii de participanți, ce sînt ele dacă nu spectacole extraordinare, care oglindesc virtuțile tineretului?

Sportul este spectacol prin însăși natura lui... scenică. El cere măiestrie, indicații regizorale, decor, spectatori competenți și pasionați. Nu lipsesc nici avancronicile, nici interviurile și teribilele cronici și comentarii, cu fotografii... senzaționale.

Dar nu orice spectacol sportiv este un adevărat spectacol. Atunci, din păcate, sportul nu mai este artă, ci o oarecare ciocnire de calități fizice, sau de ambiții aprige pentru victorie.

Însă, de cele mai multe ori întîlnirile sportive se înalță prin puritate, virtuozitate și dinamism la cerințele cele mai exigente ale măiestriei spectacolului. Și atunci, e... artă.

START ÎN CEL DE-AL XXIII-lea CAMPIONAT NAȚIONAL DE POLO

● 45 de meciuri grupate în 4 etape
● Cele 10 participante evoluează la Floreasca

Cele 10 echipe de polo angajate în divizia națională își încep astăzi cel de al 23-lea „maraton" la sfîrșitul căruia va fi atribuit titlul de campioană. Spre deosebire de anul trecut, federația de specialitate a preconizat pentru acest sezon o nouă formulă de desfășurare a campionatului țării. Mai precis, în locul tradiționalelor etape duminicale au fost programate, la date diferite, 4 tururi care în fond grupează același număr de meciuri pentru fiecare dintre echipele participante.

La baza noului sistem de desfășurare există motive precise: se urmărește, în primul rînd, obișnuirea jucătorilor fruntași cu mai multe evoluții în 1—2 zile, după modelul de programare în cadrul turneelor internaționale și apoi reducerea unor cheltuieli care afectau în mod serios bugetele secțiilor participante. De asemenea, prin programarea acestor turnee la intervale de două și chiar trei săptămîni s-a urmărit înlesnirea posibilităților unei cît mai bune pregătiri pentru toate echipele divizionare.

Etapa inaugurală (s-o numim așa) a fost programată astăzi și mîine în bazinul acoperit de la Floreasca. Programul întrecerilor:

ASTĂZI, de la ora 17: Progresul București — Olimpia Oradea, Dinamo — Crișul Oradea, I.E.F.S. — Politehnica Cluj și Rapid — Voința Cluj;

MÎINE, de la ora 9: Olimpia — Dinamo, Progresul — Crișul, Steaua — Politehnica și Rapid — Vagonul; de la ora 16: Olimpia — Crișul, Vagonul — Voința și I.E.F.S. — Steaua.

SĂ NU UITĂM SPECTATORII!

— recomandă antrenorul emerit Nicolae NEDEF înaintea reluării campionatelor naționale —

După o iarnă agitată — și plină de satisfacții — a venit, în sfîrșit, primăvara. Este anotimpul reluării campionatelor în aer liber. Handbalul și-a programat startul întrecerilor celui de-al treilea tur al diviziilor naționale pentru acest sfîrșit de săptămînă. Înaintea primului fluier de arbitru, reputatul tehnician al F.R.H., antrenorul emerit NICOLAE NEDEF, ne-a împărtășit cîteva din speranțele pe care și le pune în întrecerea băieților.

— *Aștept, sper*, ne-a spus interlocutorul nostru, *ca jucătorii să aibă o evoluție ascendentă, să-și îmbunătățească substanțial tehnica de joc, mijloacele de apărare, să întrebuințeze o gamă variată de procedee tehnice, în special la aruncări. De asemenea, este de dorit să se realizeze un echilibru între jocul la semicerc și cel de la 9 m. Campionatul poate și trebuie să prilejuiască continuarea lansării promoției jucătorilor tineri, mai ales a celor cu gabarit, în meciuri oficiale. C.M. din Franța a demonstrat că echipele care doresc să se impună în arena internațională trebuie să aibă și cîțiva jucători cu talie înaltă.*

— În conjunctura favorabilă în care se află, handbalul poate să-și mărească simțitor numărul simpatizanților. Ce trebuie făcut pentru ca tribunele să fie din ce în ce mai populate?

— *Jucătorii, antrenorii, conducerile cluburilor au datoria să nu uite că handbalul este un joc sportiv, că nu trebuie neglijată nici latura spectaculară. Performanța realizată de echipa națională a mărit substanțial numărul iubitorilor handbalului. Ei pot fi cîștigați definitiv numai printr-un joc care să le satisfacă exigențele. Lupta pentru punctele puse în joc — numai ea — nu poate contribui la aceasta.*

— Evident, C.M. din Franța, memorabila finală de la Paris au avut un puternic ecou în rîndurile spectatorilor. Dar nu numai atît. Ele au stîrnit interesul a mii și mii de copii care, acum, doresc să devină un Gruia, un Oțelea, un Gațu. Cum pot ei pătrunde pe porțile handbalului?

— *Există numeroase acțiuni întreprinse pe scară centrală. Mărirea bazei de masă a handbalului, asigurarea unei generații capabile să ducă mai departe succesele repurtate pînă acum se decid însă în cluburi și asociații sportive. Este momentul acum, în această primăvară, o dată cu reluarea campionatului, să se inițieze de către secțiile din întreaga țară o largă campanie de atragere și selecționare de tineri dornici să practice handbalul.*

— Aveți speranțe și în ceea ce îi privește pe cavalerii fluierului?

— *Le doresc să aibă o linie de conduită la nivelul general al handbalului nostru. A apărut regulamentul, au participat la cursuri de perfecționare, au văzut o parte din meciurile de la C.M., precum și pe cele de la o serie de mari competiții internaționale — au deci toate șansele să contribuie — alături de ceilalți — la dezvoltarea generală a handbalului românesc.*

H. N.

JOC SPECTACULOS? DE ACORD. DAR TOTUL TREBUIE SUBORDONAT VICTORIEI!

Continuîndu-ne acest improvizat, dar fericit „serial" consacrat radiografierii marii performanțe realizate la C.M. de handbal masculin de către reprezentativa țării noastre, ajungem cu materialul de azi în zona mai puțin plăcută, dar necesară, a concluziilor de ordin critic. În primul rînd trebuie apreciat că defectele selecționatei noastre nu pot întrece cantitativ calitățile, pentru că atunci (logic, nu?) un rezultat final atît de valoros nu ar fi fost posibil.

Aceasta însă nu înseamnă că lipsurile manifestate cu acest prilej sau că scăderile în comportare ale handbaliștilor români nu trebuie să fie privite cu atenție. Ba chiar, dacă avem în vedere perspectiva — și trebuie să avem în vedere acest lucru — atunci carențele arătate de reprezentativa țării în cadrul acestei atît de disputate ediții a C.M. este necesar să facă obiectul unei atente analize, pentru ca în viitor numărul și, mai important, influența lor în jocul echipei să scadă. Ca și atunci cînd am scos în evidență calitățile formației, și azi nu ne vom opri în discuția noastră decît la cele mai importante lipsuri, lăsînd chestiunile de amănunt pe seama antrenorilor, a colegiului lor și a federației.

Ceea ce a supărat — dacă ne putem exprima așa — cel mai mult în jocul reprezentativei noastre a fost facilitatea cu care ea a cedat uneori din avantaj. Lucrul pare cu atît mai curios cu cît nu o dată, și în orice caz în momente mult mai dificile, handbaliștii români au putut să remonteze handicapuri ce păreau decisive în conturarea unui rezultat nefavorabil lor. Și totuși (în meciul cu Franța, în cel cu Suedia) echipa română după ce a luat un avantaj substanțial și-a permis o prematură relaxare, fiind obligată ca în finalurile partidelor amintite să evolueze prudent, chiar crispat. Cauza acestei carențe trebuie căutată, în primul rînd, în dorința unora dintre componenții echipei de a etala neapărat și fără nici o legătură cu jocul, fără scop tactic, subtilități tehnice, pe care publicul, în setea lui de spectacol, le înglobează sub titulatura de „circ". Singur acest apelativ și tot nu onorează pe cel ce se complace în această situație. Ce să mai vorbim de faptul că o asemenea atitudine se plasează în afara a ceea ce numim „fair", reprezentînd în fond o desconsiderare a adversarului, care mai devreme sau mai tîrziu plătește aceste polițe... Din păcate pentru echipa română, scadența a venit la C.M. foarte devreme, chiar în cursul aceluiași meci, ceea ce a produs scurtele, dar intensele, momente de panică la care ne-am referit și în relatările noastre din Franța.

Dorim ca lucrurile să fie bine înțelese. Nu sîntem împotriva jocului tehnic, spectaculos. Vom combate însă totdeauna demonstrațiile gratuite, fără scop tactic, fără eficiență pe tabela de marcaj. Asemenea atitudini nu onorează o echipă campioană mondială, a cărei valoare nu este exprimată prin „circării", ci tocmai invers, prin îmbinarea cu fantezie și variat a unei game largi de combinații tehnice și tactice. Din fericire, caracteristic pentru selecționata română nu a fost „circul", care a apărut în jocul ei rar, nesemnificativ.

Printre alte carențe scoase în evidență de participarea handbaliștilor români la această ediție a C.M. se înscrie și scăderea, uneori bruscă, a eficienței sistemului defensiv. Efortul și mai ales atenția au avut periculoase rateuri, care nu au durat prea mult. Esențial este însă faptul că asemenea momente de... pauză au apărut și că ele puteau fi fructificate mai serios de adversari, ceea ce ar fi determinat, poate, prelungirea lor. Pe de altă parte, în atac s-a acționat cîteodată schematic, urmărindu-se ostentativ doar punerea în valoare a forței de șut a lui Gruia și neglijîndu-se alte mijloace de finalizare de care echipa română nu a dus de loc lipsă. Din această cauză, dacă urmărim grafic felul în care handbaliștii noștri au înscris în fiecare partidă vom vedea că dacă în anumite perioade ale jocurilor ritmicitatea punctelor a fost dictată parcă de un metronom, în schimb au existat și destule perioade de tăcere ofensivă. Un asemenea lucru, chiar dacă nu a afectat prea mult rezultatul final, a avut totuși darul de a contribui la remontarea morală a adversarilor. Și, de cîteva ori, echipa a fost obligată să suporte presiunea unor asemenea reveniri de nescontat.

Cum spuneam, punem în discuție aceste lipsuri gîndindu-ne cu deosebire la viitor. În această privință, considerăm util să atragem atenția asupra uzurii fizice a unora dintre componenții lotului. Și înainte de disputarea C.M. — pe baza unui prestigios palmares —, dar mai ales după consumarea lui, cînd selecționata română a devenit pentru a treia oară campioană a lumii, au sosit și vor sosi numeroase invitații la diferite turnee. Se vor face, în mod sigur, oferte de întîlniri bilaterale sau de participare la alte competiții. Știm că există multe obligații morale în acest sens și că impresionanta carte de vizită a handbalului românesc reține mîna celui ce s-ar grăbi să pună apostila unui refuz. Să nu uităm însă nici o clipă că Gruia, Guneș, Samungi și Chicidt s-au accidentat tocmai în jocuri amicale. Firește că aceste partide, programate înaintea C.M., au fost extrem de utile, ele constituind excelente mijloace de verificare. Noi dorim însă să precizăm că este momentul să fie „aruncați" cu curaj în arena internațională reprezentanții noului val al handbalului masculin românesc. Creșterea lor cu grijă, rodarea în partide sau turnee internaționale cu grad de dificultate ridicat, urmărirea evoluției lor și închegarea treptată a unei alte echipe naționale, dacă acest lucru se impune, sînt lucruri ce trebuie să fie plasate în fruntea planurilor de acțiune. În orice caz, analizarea cu atenție a participării handbaliștilor la acțiunile internaționale, în condițiile creșterii și echilibrării competițiilor interne este o problemă de actualitate, ce va trebui să fie rezolvată cu succes.

În ceea ce privește evoluția handbalului pe plan mondial, ne propunem să informăm cititorii printr-un amplu material numai după ce vor fi sosit toate răspunsurile la ancheta internațională organizată de federația de specialitate cu concursul ziarului „Sportul". Așa că, deocamdată, punem punct considerațiilor noastre în legătură cu participarea echipei române la cea de a VII-a ediție a campionatului mondial de handbal masculin. Așa cum am mai spus — o selecționată română a cucerit medaliile de aur pe deplin meritat, dovedindu-se cel mai complet team și cel mai bine pregătit sub toate aspectele. Rămîne, ca o sarcină de onoare, pregătirea la fel de scrupuloasă și eficientă și a altor mari competiții handbalistice, care bat la ușă!

Călin ANTONESCU

UNDE MERGEM?

SÎMBĂTĂ

RUGBY: Teren Progresul, de la ora 16,30: Prog.—Dinamo (div. A); teren Tineretului, de la ora 16,30: Olimpia—Arhitectura (div. B).
VOLEI: Sala Dinamo, de la ora 18: Dinamo—Univ. Timiș. (f.A); sala Constructorul, de la ora 16: A.S.E.—Flacăra roșie (f.B), Șc. Sp. 1—S.R.S. „Spolem Lodz" (m), Șc. Sp. 1—L.R.S. Lodz (f).
BASCHET: Sala Politehnica, ora 17,30: Voința—Politehnica (m. A); sala Progresul, ora 18,30: Prog.—Academia Militară (m. B).
POPICE: Arena Constructorul, de la ora 16: Laromet—Metrom Bv.; arena Voința, ora 16: Voința—Gloria; arena Giulești, ora 16: Rapid—U.T.A. (div. A)
HANDBAL: Teren Tineretului, ora 17: I.E.F.S.—Prog. (f. A).
FOTBAL: Teren Sirena, ora 16,30: Sirena Buc.—Autobuzul Buc. (div. C); teren I.C.A.B., ora 16,30: Maesta (Suedia)—Automatica (meci amical).
ÎNOT: bazinul 23 August, de la orele 10 și 18,30: „internaționale" României...

DUMINICĂ

ATLETISM: Baza centrului 23 August, de la ora 9: Cupa Viitorul (pe echipe — juniori I, II, III); stadionul Olimpia, de la ora 9: campionatele școlilor profesionale ale M.I.A.; baza hipică (calea Plevnei) de la ora 10: Campionatul de cros al Universității București; Parcul Palatul Pionierilor, de la ora 9: Campionatul de cros al pionierilor: Bdul. Mihai Coravu (stadionul 23 August), de la ora 9: „Cupa primăverii" la marș — ediția a III-a.
RUGBY: Teren Vulcan de la ora 11,30: Vulcan—Steaua (A); teren Constructorul, de la ora 9,30: Rapid—Constructorul (B); teren Gloria ora 11,30: Gloria—Petrol Chimistul (B); teren Sp. studențesc, ora 10: Aeronautica-Sportul studențesc (B).
VOLEI: Sala Floreasca, ora 9: Univ. — I.E.F.S. (m.B), Rapid—Dinamo (m.A); sala Constructorul, de la ora 11,30: Constr.—Prog. Rm. Sărat (f. B); sala Progresul, de la ora 8,30: Spartac—Sănătatea Arad, Prog.—Viitorul Bacău (m.A), Viitorul—Voința C-ța (f.B.).
BASCHET: Sala Giulești, ora 9: Rapid—Poli. Bv. (m.A): sala Dinamo, de la ora 10: I.E.F.S.—„U"Timiș. (m.A), I.C.H.F.—Dinamo (m.A); sala Politehnica, ora 11: Politehnica II—Arhitectura (f.B); sala Constructorul, de la ora 8,30: I.E.F.S. II—„U" București (f.B), Constr.—Prog. (f.A).
POPICE: Arena Giulești, de la ora 8: Rapid—Constr., Voința-C.S.M. Reșița (div. A. m.)
HANDBAL: Stadionul Tineretului, ora 16,45: Voința—Dinamo Bv. (m. A).
BOX: Casa de cultură a sectorului 4 (str. Turturele) de la ora 10: faza pe municipiu a naționalelor de juniori (sferturi de finală); sala Floreasca, de la ora 18: Steaua—Metalul (div. A); sala Giulești, de la ora 18,30: Voința+Rapid—Metalul Plopeni (div. B).
FOTBAL: stadionul Dinamo, ora 14,45: Dinamo Buc.—Steagul r. Bv. (tineret), ora 16,30: Dinamo Buc.—Steagul r. Bv. (div. A); stadionul Metalul, ora 11: Metalul Buc.—Sportul studențesc Buc. (div. B); terenul Electronica, ora 11: Electronica Obor—Chimia Gh. Gheorghiu-Dej (div. C), teren Voința, ora 9,30: Voința Buc.—Tehnometal Buc. (div. C); teren Laromet, ora 11: Laromet Buc. — Mașini Unelte Buc. (div. C); teren I.C.A.B., ora 11: I.C.A.B. Arcuda — Electrica C-ța (div. C); teren Constructorul, ora 11: Flacăra roșie Buc.—T.U.G. (div. C);
ÎNOT: Bazinul 23 August, de la orele 10 și 17,30: „internaționalele" României.

ACTUALITĂȚI

CONCURS REPUBLICAN DE MOTOCROS

Motocrosiștii fruntași se întîlnesc duminică la Cîmpina, în cadrul unui concurs republican. În program figurează o clasă națională pînă la 500 cmc., rezervată seniorilor, și o probă pentru tineret. Vor fi prezenți: St. Chițu, P. Paxino, Fl. Ștefan, E. Seiller, A. Ionescu, C. Goran, C. Dovids, M. Banu și ceilalți membri ai lotului republican, care se pregătesc în vederea motocrosului Balcanic, „Cupa Dunării" și a altor concursuri internaționale.

„CUPA PRIMĂVERII" LA FLORETĂ FETE

Azi, în sala de scrimă de la stadionul Republicii (începînd de la ora 16), va avea loc un concurs de floretă fete dotat cu „Cupa primăverii". Concursul, organizat de clubul sportiv IEFS, va constitui și un criteriu de verificare a floretistelor propuse să facă parte din lotul României la Universiadă.

Au fost invitate să participe printre altele, **Adriana Moroșan, Maria Salai, Mihaela Ștefan, Aniuta Alexandrov, Ruxandra Niculescu, Magdalena Bartoș, Maria Voinea, Viorica Draga, Lidia Staicu, Gabriela Ștefănescu, Rodica Văduva** și **Luminița Popescu.**

Clubul organizator va oferi premii primelor trei clasate precum și un trofeu special celei mai valoroase dintre reprezentantele **I.E.F.S.**

ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE DE JUDO LA BUCUREȘTI

În zilele de **9** și **10** aprilie se vor desfășura în sala **Floreasca** întîlnirile internaționale amicale de judo (juniori I și II) dintre selecționatele orașelor **București** și **Praga.**

AVANCRONICĂ DE VACANȚĂ

Sîmbătă, după ultima oră de curs, elevii școlilor de toate gradele vor intra în vacanța de primăvară. Pînă la 20 aprilie centrul de greutate al activităților școlare cotidiene se va muta din clase și laboratoare în sălile de sport, pe stadioane, în jurul unor puncte sau cabane turistice. Zilele însorite ale acestei primăveri vor fi, fără îndoială, o invitație pentru toți școlarii noștri, de a-și petrece cît mai multe ore în aer liber, în mijlocul naturii. Așadar destindere, reîmprospătarea forțelor prin odihnă activă, prin exercițiu fizic și sport, iată cuvîntul de ordine pentru actuala vacanță școlară.

Este, deci, firesc ca agenda sportivă să rețină în mod deosebit atenția, prin cîteva acțiuni de amploare organizate în comun de către Ministerul Învățămîntului, C.N.E.F.S. (prin federațiile de resort), C.C al U.T.C. și — în cazul cravatelor roșii — Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

Prima dintre ele, în ordinea... vîrstei concurenților, este finala campionatului republican de gimnastică sportivă, școli generale. Cite 12 echipe de băieți și fete vor fi prezente în sala Floreasca, în zilele de 6 și 7 aprilie, pentru a desemna formația campioană a țării. Competiția programează concomitent și o întrecere individuală, în limitele categoriilor IV și III de clasificare.

Tot la 6 aprilie (și pînă la 9 aprilie), Poiana Brașov va găzdui întrecerile de patinaj artistic dotate cu „Cupa Cutezătorii". Pe elegantul patinoar artificial din această stațiune de munte vor evolua cei mai talentați pionieri și școlari specializați în arta caligrafierii pe gheață.

Orașul Cluj (8—11 aprilie) va fi prezent și el în circuitul principalelor evenimente sportive ale vacanței, în calitate de gazdă a turneului final al diviziei școlare și de juniori la baschet. În același timp, Sibiul va primi pe finalistele diviziei școlare și de juniori la volei (7—11 aprilie).

O competiție de gimnastică sportivă, dar pentru elevi pînă la clasa a XII-a, se va desfășura și la Galați, în zilele de 6 și 7 aprilie. Este vorba de finala concursului republican rezervat reprezentanților școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică. Participă gimnaști de categoria a II-a, I, candidați maeștri și maestre. În perspectivă, o întrecere de virtuozitate în care specialiștii noștri așteaptă să vadă la lucru multe elemente care aspiră la primele trepte ale măiestriei. În primul rînd, pe reprezentantele Liceului de gimnastică din Or. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În sfîrșit, tot la Galați, în aceleași zile, este programată și finala campionatului republican de lupte (greco-romane și libere) cu participarea elevilor școlilor profesionale. Adică, competiția care poate prefigura apariția unor urmași ai lui Berceanu, Simion Popescu sau Martinescu...

Așa cum a făcut-o și în alte ocazii similare, ziarul Sportul va fi prezent la toate aceste momente sărbătorești ale sportului școlar. Deci, pe curînd pentru a cunoaște campionii!...

URME PE ZĂPADĂ ȘI GHEAȚĂ

ESTE NECESARĂ O MUNCĂ DE ECHIPĂ

Nu de mult, cu ocazia unei dezbateri organizate de ziarul „Sportul" pe tema antrenamentului sportiv contemporan, profesorul Anghel Vrabie (specialist în schi) scotea în relief faptul că în accepțiunea modernă a antrenamentului sportiv, munca nu poate fi concepută decît în ECHIPĂ. Această observație are la bază o realitate vie, desprinsă din sport, dar mai ales din viață. De altfel, H. Bonnét, explicînd marile succese ale schiului francez ale anilor 1966—68, spunea: *„Totul a fost posibil printr-o muncă încăpățînată, minuțioasă, o muncă de echipă, înțelegînd prin echipă toți factorii chemați să sprijine progresul schiului: federația, comitetele regionale, tehnicienii, antrenorii, sportivii".* Cu alte cuvinte, un angrenaj de ceasornic perfect pus la punct.

Nimeni nu contestă faptul că și pe linia schiului nostru s-au depus multe eforturi într-o direcție sau alta, după cum, toată lumea este convinsă că unele rotițe ale angrenajului său nu au funcționat sincronizat. Ne vom opri asupra unor aspecte.

Aproape în fiecare localitate de munte unde a existat o tradiție a practicării schiului, se află oameni mai în vîrstă sau mai tineri care au iubit și mai iubesc încă schiul, pe care l-au servit cu devotament ani îndelungați și care și-ar aduce și în prezent aportul, dacă ar fi atrași în diferite forme ale activității sale. Pe cei mai în vîrstă, cu experiența și prestigiul de care se bucură în societate, în orientarea activității sau în munca vastă de educare a tineretului; pe cei mai tineri în instruirea copiilor, amenajări de baze simple, arbitraj, etc. Este necesar să-i atragem, pe de o parte pentru a crește generațiile viitoare în spiritul respectului față de trecut (ce ușor uităm!), pe de altă parte pentru că sînt o rezervă prețioasă de cadre voluntare, animate de frumoase sentimente și de bune intenții. În acest an, la Sinaia, și cu siguranță și în alte părți, două acțiuni mi s-au părut revelatoare: prima, care a însemnat folosirea unui larg activ de instructori proveniți din foști schiori; secunda, organizarea unor concursuri deschise tuturor generațiilor, o idee cu profunde implicații etice și morale. Se spune adesea că unul din factorii care trenează activitatea schiului este lipsa de cadre, deși dacă am face o statistică (cîți antrenori sau profesori există pe Valea Prahovei sau la Brașov și cîți sportivi de valoare avem), cred că numărul antrenorilor depășește pe cel al sportivilor. Și aceasta în ciuda faptului că mulți au studii și categorii de clasificare profesională superioare. Adevărata nevoie de cadre se resimte, într-adevăr, în zonele mai depărtate de centrul țării. Deci, nu lipsa de cadre, ci calitatea muncii depusă afectează progresul. Poate ar trebui să ne punem întrebarea: de ce mulți antrenori capabili au abandonat sau abandonează activitatea? Sile Ionescu, Dumitru Sulică, Ion Coliban, Dedu Matei, Maria Niculescu, Andrei Barabaș etc (pentru a nu aminti decît pe cei care au fost antrenori de lot), în perioade cînd, nu vîrsta și cu atît mai puțin comoditatea sau lipsa de pasiune i-au determinat să se oprească, încercînd să fie mai utili societății în alte sectoare. Poate ar trebui să reflectăm de ce o parte din proaspeții absolvenți ai IEFS sau ai institutelor pedagogice se lasă așteptați în locuri mai depărtate de centrul țării și unde colegii lor mai în vîrstă sau de promoții apropiate au arătat că în scurt timp pot realiza atît de mult: Rodica Pal la Vatra Dornei, Zorița Suciu la Reșița, Virginia Peterffi la Petroșani etc. Poate ar trebui să încurajăm și să stimulăm cu mai multă convingere elemente ca Elena Tom — Azuga, Carabela — Teșila, Bratu — C. Lung Moldovenesc și alții, care s-au dedicat cu răbdare și perseverență unei munci de pionierat. Și, bineînțeles, să aplicăm o politică mai corectă de apreciere a cadrelor (cîndva trecerea la o categorie superioară era condiționată și de valoarea sportivilor antrenați). Iată pentru ce pledăm pentru regruparea forțelor, pentru mai multă grijă în formarea, promovarea și păstrarea cadrelor, în ideea realizării unei adevărate ECHIPE. O cer investițiile făcute pînă acum, perspectiva dezvoltării schiului, avîntul sportului nostru în genere și obligațiile morale față de generațiile prezente și viitoare.

prof. Ion MATEI

ÎNSEMNĂRI DE LA PLENARA CJEFS VASLUI

SPORTUL DE MASĂ POATE CĂPĂTA VALENȚE NOI...

Ne-am găsit timp, după prezentarea informării pe anul 1969 privind desfășurarea activității de educație fizică, să ne adunăm cîțiva vasluieni, prezenți la lucrările plenarei C.J.E.F.S., pentru a rememora cîte ceva din trecutul sportului în acest oraș. Cea mai frapantă a fost amintirea strălucitului meu profesor de educație fizică: **„Îți amintești — mi se adresa dînsul — de timpurile cînd stadionul din spatele Poștei era plin, de dimineață pînă seara, de tineri dornici să treacă probele G.M.A. și să intre, astfel, în posesia mult rîvnitului carnet ce i se oferea drept recompensă?"**

Da, îmi amintesc — și și-au amintit toți cei aflați în sală — cum se adunau pe stadion, de la ora 2 după-amiază, în plină zi de vară, pentru a arunca greutatea, a alerga suta de metri, a trece cursa cu obstacole. Dacă, pînă pe înnoptate le venea rîndul, era mare lucru: întrucît nu era zi în care stadionul să nu găzduiască cel puțin două-trei sute de tineri! Dacă nu, veneau a doua zi, a treia zi. Și nu îi „mobiliza" nimeni. Poate, doar, pasiunea pentru sport...

Nu intenționăm prin aceste cîteva crîmpeie de aduceri aminte, să negăm sau să umbrim **cît de cît activitatea sportivă ce se desfășoară acum în modernul oraș Vaslui, în celelalte orașe ale județului și chiar la sate. Am fost atenți la informarea prezentată de președintele Consiliului județean pentru educație fizică și sport. Am răsfoit-o, apoi i-am ascultat cu atenție pe vorbitori, mulți la număr, și ne-am convins că și astăzi se face sport.** În anul 1969 s-a desfășurat campionatul școlilor generale la atletism, gimnastică, fotbal, handbal, baschet, volei, oină, șah, tenis de masă — începînd de la nivelul claselor și pînă la faza județeană. De asemenea, împreună cu comitetul județean U.T.C., au fost organizate „Cupa tineretului" la sate, „Săniuța de argint", Crosul tineretului — activități în care s-au evidențiat asociațiile sportive din Berezeni, Fălciu, Stănilești, Ivănești și altele. Simplul fapt că la Crosul tineretului au fost antrenați 16 000 de participanți este de natură să confirme că la Vaslui se depun eforturi pentru ca sportul să redevină un bun al maselor.

Firește, rememorînd acum ceea ce s-a spus la plenară, se constată și alte realizări demne de reținut. Pe raza județului — pentru a mai oferi un exemplu — funcționează, cu meritorii rezultate, 12 centre de copii pentru **practicarea atletismului, baschetului, gimnasticii, handbalului și voleiului. Este, într-adevăr, un lucru îmbucurător.**

Și totuși... În Vasluiul anului 1970 funcționează o fabrică de confecții cu multe mii de muncitoare. **„Este regretabil — recunoștea Mihai Cocu, vicepreședintele asociației sportive a amintitei întreprinderi — că sportul nu și-a găsit încă loc în preocupările tinerelor. Iar dacă se practică, acesta este un apanaj strict al băieților".**

Într-adevăr, este supărător să constați că acolo unde tineretul în Vasluiul anului 1970, unde forțele tinerelor lucrătoare se pot reîmprospăta prin exercițiu fizic, unde sănătatea lor se poate menține prin sport, funcționează o ECHIPĂ DE FOTBAL și alta de VOLEI MASCULIN. În Vasluiul anului 1970, unde funcționează o modernă fabrică de mobilă, în care lucrează mii de muncitori, sportul nu se practică de loc sau se practică sporadic. În Vasluiul anului 1970, unde funcționează multe școli generale și profesionale, incluzînd peste 5 000 de elevi, sportul nu face casă bună cu știința, deși între aceste două discipline ar trebui să existe o armonie perfectă. Ba, chiar directorul Liceului „M. Kogălniceanu" din Huși este într-atît de pornit împotriva sportului încît afirmă (reproducem textual) că **„nu permit elevilor nici măcar să citească despre sport, și cu atît mai mult să-l practice, să se ocupe de asemenea prostii".**

Pe bună dreptate, președintele Consiliului orășenesc Huși pentru educație fizică și sport, tovarășul Iulian Vrabie, a solicitat sprijin în schimbarea mentalității directorului. Cu atît mai mult se impune să se acorde acest sprijin, cu cît, după cum am fost informați, diriguitorii sportului hușan și-au îndreptat atenția, în exclusivitate, către elevii FOARTE BUNI LA ÎNVĂȚĂTURĂ.

De altfel tovarășul Aurel Tolescu, secretar al Comitetului județean P.C.R., Vaslui, a reținut în mod deosebit acest aspect, promițînd participanților la plenară că se va interesa personal de rezolvarea cazului. Netrecînd peste rezultatele bune obținute în domeniul sportului în anul 1969 — au fost date indicații prețioase pentru ca sportul vasluian să înregistreze în viitor — cu forțele de care dispune — succesele de care este capabil.

Ion GAVRILESCU